

## 48. заседание

Четвъртъкъ, 25 февруарий 1926 година.

(Открито отъ подпредседателя д-ръ Б. Вазовъ, въ 16 ч.)

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ:** (Звъни) Отварямъ заседанието.

(Отъ заседанието сж отсъствували следнитѣ народни представители: Агушевъ Еминъ, Ангеловъ Йорданъ, Аптуловъ Хюсни, Атанасовъ Никола, Басевъ Христо, Возвелевъ Константинъ, Бояджиевъ Стефанъ, Бояджиевъ Хасанъ-ефенди, Велиновъ Тончо, Величковъ Петко, Вълчевъ Ангелъ, Вълчевъ Лазаръ, Господиновъ Христо П, Гочевъ Стефанъ, Давидовъ д-ръ Хаймъ Исаковъ, Дановъ Григоръ, Диляновъ Минчо, Домузчиевъ Василь, Думановъ Тончо, Дяковъ д-ръ Цвѣтанъ, Ивановъ Петъръ, Йоловъ Прокопи, Казасовъ Димо, Каишевъ Атанасъ, Ковачевъ Иванъ, Косовски Георги, Кънчевъ Кънчо Къорчевъ Димо, Лулчевъ Коста, Маджаровъ Атанасъ, Мапафовъ Христо, Мангъровъ Димитъръ, Марулевъ Йосифъ, Милановъ д-ръ Кънчо, Милковски Александъръ, Мишайковъ Димитъръ, Нейковъ Димитъръ, Нешковъ Георги, Петрини Николай, Петровичъ Петъръ, Петровъ Иванъ, Петровъ Койчо, Пупешковъ Цвѣтанъ, Пждаревъ Никола, Реджовъ Григоръ, Робевъ Йосифъ, Силяновъ Христо, Славовъ Крумъ, Стефановъ Петъръ, Стояновъ Станчо, Тодоровъ Илия, Тотковъ Банчо, Хаджиевъ Никола, Храповъ Методи, Христовъ Александъръ, Христовъ Хараламби, Цаневъ Александъръ, Цвѣтановъ Донко, Чернооковъ Георги, Чешмеджиевъ Григоръ, Чирпанлиевъ д-ръ Никола, Чолаковъ Стефанъ, Шивачевъ Георги, Юртовъ Георги и Яневъ Димитъръ)

Разрешени сж отпуски на следнитѣ народни представители:

- На г. Георги Пенчевъ — 1 день.
- На г. Йорданъ Славовъ — 2 дни.
- На г. Владимиръ Начевъ — 2 дни.
- На г. Крумъ Славовъ — 3 дни.
- На г. Димитъръ В. Мангъровъ — 2 дни.
- На г. Тончо Велиновъ — 3 дни.
- На г. Стоянъ М. Стояновъ — 3 дни и
- На г. Минчо Диляновъ — 3 дни.

Съобщавамъ на г. г. народнитѣ представители, че отъ Министерството на правосъдието е постъпилъ законопроектъ за изчезналитѣ военни и граждански лица презъ време на последнитѣ войни и смутове. (Вж. прил. Т. I, № 84)

Ще ви се раздаде.

Постъпило е също така законодателно предложение за измѣнение на чл. чл. 69 и 70 отъ закона за народното просвѣщение. Вносителъ на предложението е народниятъ представител г. Георги Пенчевъ. Предложението е подписано отъ надлежното число народни представители. (Вж. прил. Т. I, № 85) Това предложение ще се напечата и ще ви се раздаде.

Пристъпваме къмъ първата точка отъ дневния редъ — трето четене законопроекта да не се събира отъ locomotivния персоналъ по българскитѣ държавни желѣзници обезщетение за изразходвани въ повече материяли и пр.

Понеже този законопроектъ не е разгледанъ още отъ комисията, отлага се разглеждането му.

Пристъпваме къмъ втората точка отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за измѣнение на чл. 203 отъ закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ.

Моля г. секретаря да го прочете.

**Секретаръ Г. Митовъ** (д. сг): (Прочита издѣло законопроекта, безъ измѣнение)

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ:** Който приематъ на трето четене законопроекта за измѣнение чл. 203 отъ закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 52)

Пристъпваме къмъ точка трета отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за насърчение строежа на селско-стопанскитѣ сгради.

Моля г. докладчика да докладва законопроекта.

**Х. Мирски** (д): Комисията още не се е събрала да го разгледа. Да се остави за утре.

**Нѣкой отъ сговориститѣ:** Комисията утре ще се събере.

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ:** Понеже законопроектътъ още не е разгледанъ отъ комисията, пристъпваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за военнитѣ лица.

Моля г. секретаря да го докладва.

**Секретаръ Г. Митовъ** (д. сг): (Чете)

„З А К О Н Ъ“

за измѣнение и допълнение на закона за военнитѣ лица, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“ бр. 62 отъ 20 юний 1924 г.“

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ:** Който приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

**Секретаръ Г. Митовъ** (д. сг): (Чете)

„§ 1. Въ чл. 8 на края на буква „б“ да се изхвърлятъ думитѣ: „и следъ издържане установения за целта практически изпитъ“

Въ забележка 1-а на сѣщия членъ да се изхвърлятъ думитѣ: „и за практическия изпитъ на подполковничитѣ“ и думата „имъ“ се замѣни съ думата „му“.

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ:** Който приематъ § 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

**Секретаръ Г. Митовъ** (д. сг): (Чете)

„§ 2. Къмъ чл. 13 да се прибави нова алинея: „Офицеритѣ отъ генералния шабъ могатъ да бждатъ повишени въ чина съответствующъ на длъжността имъ ако удовлетворяватъ на условията изброени въ чл. 8 на настоящия законъ, безъ да чакатъ повишението си по общото старшинство, но при всѣко такова повишение не могатъ да надминатъ повече отъ единъ предшествующъ випускъ“.

Къмъ втората алинея на чл. 13 да се прибави следната Забележка. Положението и службата на офицеритѣ съ висше образование се урежда съ специаленъ правилникъ, утвърденъ отъ Негово Величество Царя.“

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ:** Който приематъ § 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

**Секретаръ Г. Митовъ** (д. сг): (Чете)

„§ 3. Въ чл. 28 думитѣ „най-малко“ да се замѣнятъ съ думитѣ „най-много“.

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ:** Който приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

\*) За текста на законопроекта прѣтъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 77.

**Секретарь Г. Митовъ** (д. сг): (Чете)

„§ 4. Въ чл. 32 да се изхвърли думата „непрекъснато“.

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Които приемат § 4, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

**Секретарь Г. Митовъ** (д. сг): (Чете)

„§ 5. Въ чл. 36 да се прибави „и чл. 34 отъ закона за държавните служители“.

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Които приемат § 5, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка пета отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за изменение чл. 3 отъ закона за сѣдебните марки.

Моля г. секретаря да го докладва.

**Секретарь Г. Митовъ** (д. сг): (Чете)

„З А К О Н Ъ“)

за изменение чл. 3 отъ закона за сѣдебните марки.“

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Които приемат заглавието на законопроекта, моля да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

**Секретарь Г. Митовъ** (д. сг): (Чете)

„§ единственъ. Чл. 3 отъ закона за сѣдебните марки се изменява така:

Сѣдебните марки се отпускатъ на сѣдебните учреждения отъ Българската народна банка, нейните клонове и агентури срещу кредитни разписки по опредѣленъ кредитъ отъ Министерството на правосъдието чрезъ Министерството на финансите.

Сѣдебните суми отъ продажбата на тия марки сѣдебните учреждения внасятъ на държавенъ приходъ въ Българската народна банка съ вносенъ листъ. Срещу този последния банката отпуска на сѣдебното учреждение нови сѣдебни марки.“

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Които приемат параграфъ единственъ, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка шеста отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за задълженията на с. Лъджене по поводъ постройката на жельзнопътната линия Сарамбей — Лъджене.

И този законопроектъ ще се отложи, понеже не е разгледанъ отъ комисията.

Разглеждането на точки 7 и 8 отъ дневния дневенъ редъ също така се отлага, понеже съответните законопроекти не сѣ разгледани отъ финансовата комисия.

Пристъпваме къмъ точка 9 отъ дневния редъ — докладъ на прошетарната комисия.

Ще се докладва по списъкъ XV пореденъ № 4.

Има думата докладчикътъ г. Сава Йордановъ.

**Докладчикъ С. Йордановъ** (д. сг): Постъпило е заявление отъ г-жа Евдокия Евстатиева отъ София. Съпругътъ на просителката, Георги Евстатиевъ, следъ смъртта си оставилъ дължимъ на държавата съ 6.390-88 л., а следъ смъртта си не е оставилъ никакви доходи или странични приходи. Просителката иска тая дължима на държавата сума да ѝ се опрости.

Провѣрена молбата ѝ, установи се отъ удостоверение № 634 на Столичната община, че тя не притежава никакви недвижими имоти, освенъ една пенсия отъ 150 л. и добавъчно възнаграждение 425 л. Тя има само едно дете.

Изпратенъ въпросътъ въ Министерството на финансите за разрешение, финансовиятъ началникъ, следъ като е провѣрилъ и събралъ всички сведения, донася до Финансовото министерство, че Евдокия Г. Евстатиева не притежава никакви движими и недвижими имоти, освенъ пенсията 575 л. Мнението на финансовия началникъ е, че дължимата сума 6390-88 л. не може да бъде събрана и заплатена отъ съпругата на покойния Георги Евстатиевъ.

Вследствие на този докладъ на финансовия началникъ, финансовиятъ министъръ съ писмо № 15.612 казва: „Съгласенъ съмъ да се опрости закъснѣлиятъ данъкъ на покойния Георги Евстатиевъ“.

Прошетарната комисия, като взе предъ видъ тѣзи данни и сегашното положение, въ което се намира семейството на покойния Георги Евстатиевъ, е на мнение да се опрости на просителката сумата 6.390-88 л. и моли Народното събрание да се съгласи съ нейното решение.

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Които сѣ съгласни съ решението на комисията да се опрости на наследниците на покойния Георги Евстатиевъ, художникъ отъ гр. София сумата 6.390-88 л. дължими данъци и глоби за 1921—1923 г., моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XV пореденъ № 5.

**Докладчикъ С. Йордановъ** (д. сг): Постъпило е заявление отъ Драгана Трайкова, родомъ отъ с. Горна-Тополница, Прокуленска околия, Моравско, а сега българска подданица, живуща въ гр. София, ул. „Царъ Симеонъ“ № 117.

Просителката презъ време на общоевропейската война, когато нашите войски сѣ били въ Моравско, имъ е услужвала като агентка, въ смисълъ да се узнаятъ нѣкои сръбски организации, оружия и други такива предмети. Тя е обслужвала най-акуратно нашите войски въ Моравско дотогава, докогато е дошълъ моментътъ, нашите войски да се оттеглятъ отъ тамъ. За тази си дейностъ тя е била известна на сръбците и, естествено, следъ оттеглянето на нашите войски отъ Моравско, тя не е могла да остане въ родния си край, а е била принудена да дойде въ България. Идва тукъ заедно съ войската и става българска подданица заедно съ двете си деца. Първоначално тя се е прехвърляла съ перачество отъ къща въ къща. Впоследствие заболява отъ туберкулоза и тя и децата ѝ оставатъ въ крайна мизерия и сега преживява съ подаяния отъ този или този оми. Сега се обръща съ молба до Народното събрание да иска еднократна помощъ.

Отъ провѣрките, които направи прошетарната комисия по въпроса, се установява следното. Отъ удостоверение № 39478, издадено отъ щаба на Моравската военно-инспекционна областъ, се вижда, че действително тя е указала тѣзи услуги на българските власти, а отъ удостоверение № 4476, издадено отъ Столичната община, се вижда, какво тя не притежава никакви недвижими имоти и е въ крайна мизерия.

Огнесенъ въпросътъ въ Министерството на финансите, министърътъ на финансите оставя на Народното събрание да го реши.

Комисията, имайки предъ видъ това, реши да ѝ се даде еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 15.000 л., за да се спаси тя и децата ѝ отъ грозната мизерия, въ която сѣ изпаднала.

Моля Народното събрание да приеме решението на комисията.

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Които сѣ съгласни съ решението на комисията, да се отпусне на Драгана Трайкова отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ отъ 15.000 л., моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието, приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XV пореденъ № 36.

Моля докладчика г. Атанасъ Маджаровъ да докладва.

**Докладчикъ А. Маджаровъ** (д. сг): Г. г. народни представители! Известно е на всички ви, че родоотстъпниците, дружбаши и комунисти, много често нападаха нашите граници, особено въ Петричкия окръгъ, обаче не имъ се удаваше всекога да правятъ пакости, защото граничните войски, подпомогнати съ милиция отъ селата, успѣваха да отбиватъ тия нападения на дружбаши и комунисти.

Въ с. Клисуря, Логоданска община, Горноджумайска околия, която е близко до сръбската граница, много имъти дружбаши и комунисти искаха да откъснатъ на селяните, защото последните упорито успѣваха да пазятъ отечеството си. Една нощъ, на 25 мартъ м. г., къмъ 3 ч. сутринята, 15 души такива родоотстъпници ненадейно нападаха къщата на селския първенецъ Георги Анакиевъ Мирчовъ отъ с. Клисуря и успѣватъ съ 15 куршума да го повалятъ на земята и въ същото време раняватъ на две мѣста неговата жена. Георги Анакиевъ почива, а ранената му жена отива да се цѣри въ Дунишката болница, където е прележала около месецъ и половина. Не следъ много бащата на покойния Георги Анакиевъ отъ жалъ за своя синъ умира. Жената на Георги Анакиевъ — Марийка Г. Анакиева — остава вдовица на 29-годишна възраст, съ 3 малолѣтни деца, едното на 4 години, другото на 2 години и третото на 4 месеци.

\*) За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 83.

Марийка Г. Анакиева съ заявление до Народното събрание под № 4808 от 29 юли 1925 г. моли да ѝ се отпусне държавна помощ, като жена на Георги Анакиев Мирчов, убит от родоотстъпниците, дружбани и комунисти, на 25 март 1925 г.

Проштарната комисия, като разгледа заявлението и документите, приложени към него, намъри за умътно, да се помогне на тази вдовица, като ѝ се отпусне еднократна помощ въ размъръ на 20.000 л.

Поради туй, моля народното представителство да приеме решението на комисията.

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Г. докладчик! За нея и за малолетните наследници ли е тази помощ?

**Докладчикъ А. Маджаровъ** (д. сг): Да, за нея и за наследниците, които сж много малолетни.

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Г-да! Искане се да се отпусне помощ за нея и за нейните малолетни наследници. Които сж съгласни да се отпусне на Марийка Георгиева Анакиева, отъ с. Клисура, Горнаджумайска околия, за нея и като пастойница на малолетните наследници на покойния ѝ съпругъ Георги Анакиевъ Мирчовъ еднократна държавна помощ въ размъръ на 20.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ пореденъ № 47.

Моля докладчика г. Вълно Николовъ да го докладва.

**Докладчикъ В. Николовъ** (д. сг): Г. г. народни представители! Постъпила е една молба отъ Мария Т. З. Дрончилова, отъ гр. София, майка на покойния професоръ Крумъ Дрончиловъ, който е далъ следните трудове: „Metrische Studien an 93 Schödeln aus Kamerun, Berlin“, писана още като студентъ, дисертацията му „Приноси къмъ антропологията на българитъ“, хабилитиралъ се съ своя трудъ „Burell“, Die Körpergrösse der bulgarischen Rekruten und ihre Verteilung in den einrenen Distrikten“, черпени отъ старохристиянската гробница въ София, „Материяли за антропологията на българитъ“, „Македонски българи. Политически граници. Материяли за южната граница“ и пр. Той е единственият ѝ синъ, който я е поддържалъ, обаче, поради единъ нещастенъ случай, се помина.

Къмъ заявлението има едно свидетелство отъ Столичното общинско управление под № 11.558, отъ което се вижда, че той е билъ единственият ѝ синъ, отъ който тя е чакала своята прехрана. Освенъ това тя е представила и едно удостоверение отъ Столичното общинско управление, под № 5422, отъ което се вижда, че тя нѣма срѣдства за препитание. И за туй се обръща съ една молба до почитаемото Народно събрание, съ която иска да ѝ се отпусне еднократна помощ.

Проштарната комисия намъри за умътно да ѝ се отпусне такава една еднократна помощ въ размъръ отъ 20.000 л.

Моля почитаемото народно представителство да приеме решението на комисията и да гласува тази сума.

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Г-да! Касае се, да се отпуснатъ 20.000 л. еднократна държавна помощ на майката на покойния заслужилъ български професоръ Крумъ Дрончиловъ, който, както знаете, загина трагично. Комисията предлага да ѝ се отпусне еднократна помощ въ размъръ на 20.000 л.

Които сж съгласни съ решението на комисията, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XV пореденъ № 51.

**Докладчикъ В. Николовъ** (д. сг): Постъпила е молба отъ Гана п. Иванова, бивша народна учителка, жителка на гр. Стара-Загора. Тя е учителствувала и преди и следъ освобождението на България. Сега е доста стара — на 68-годишна възраст. Има една много малка пенсия отъ 508 л. месечно, която съвсемъ не ѝ е достатъчна, за да преживѣва. Болна е, положението ѝ е тежко. Моли да ѝ се отпусне една малка еднократна помощ, за да може да прекара малко по-добре последните дни отъ живота си.

Комисията намъри за умътно да ѝ се отпусне една еднократна помощ отъ 5.000 л.

**С. Костурковъ** (р): Азъ правя предложение да ѝ се отпусне еднократна помощ поне 10.000 л. 5.000 л. сж нищо.

**Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ:** Г-да! Комисията предлага да се отпусне на Гана п. Иванова, бивша заслу-

жила народна учителка, жителка на гр. Стара-Загора, еднократна държавна помощ въ размъръ 5.000 л.

Г. Костурковъ предлага да ѝ се отпусне 10.000 л. еднократна държавна помощ.

Които сж съгласни съ предложението на г. Костурковъ, да се отпусне на Гана п. Иванова, бивша народна учителка, жителка на гр. Стара-Загора, еднократна държавна помощ въ размъръ 10.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Захари Кръстевъ.

Ще се докладва по списъкъ XV пореденъ № 16.

**Докладчикъ З. Кръстевъ** (д. сг): Жителитъ на с. Бистрица, Дунишка околия, сж подали молба, въ която предлагатъ, че отъ незапомнени времена и досега сж били собственици и владетели съ законни писмени документи на горитъ подъ название „Драгоча“ и „Ляляджикъ“, находящи се подъ яйлака „Фенерка“ въ района на сжното село Бистрица. XIX-то обикновено Народно събрание, III редовна сесия, въ 42-то си заседание отъ 27 януарий 1923 г. е раздѣлило този яйлакъ на две равни части между жителитъ на с. Бистрица и с. Баланово. Но при поставянето на границитъ, споредъ твърдението на жителитъ на с. Бистрица, тѣ сж били очетени, понеже на жителитъ на с. Баланово се дало по-голъма частъ. По поводъ на това тѣ претендиратъ да имъ се предаде принадлежащата имъ се частъ отъ този яйлакъ.

Ние пратихме преписката въ Министерството на земледелието и последното, като прави констатация въ сжния смисълъ, че действително този яйлакъ е билъ раздѣленъ между жителитъ на с. Баланово и Бистрица, памира, че има известна грѣшка при поставяне на границитъ и предлага да отиде една комисия на самото мѣсто да провѣри има ли такава грѣшка.

**К. Пастуховъ** (с. д): Къде е станало това?

**Докладчикъ З. Кръстевъ** (д. сг): Въ с. Бистрица, Дунишка околия.

**К. Пастуховъ** (с. д): Какво искатъ жителитъ на това село?

**Докладчикъ З. Кръстевъ** (д. сг): Тѣ искатъ ревизия на едно по-раншно решение на Народното събрание, понеже споредъ тѣхъ, имало несправедливост. Народното събрание решило да се раздѣли яйлакътъ „Фенерка“ на две равни части, като едната частъ се даде на жителитъ на с. Баланово, а другата на жителитъ на с. Бистрица. Обаче жителитъ на с. Бистрица намиратъ, че има грѣшка при поставянето на границитъ, като казватъ, че повече е дадено на жителитъ на с. Баланово. Село Баланово отстои 12 км. отъ тази гора, а селото Бистрица е до самата гора.

По поводъ на това, Народното събрание бѣше решило да се изпрати една комисия, състояща се отъ менъ, г. Додовъ и г. Манафовъ, на самото мѣсто да провѣри какъ стои въпросътъ. На мѣстото отидохме само ние даваме съ г. Додовъ — г. Манафовъ не дойде — направихме провѣрка, питахме и лесничея и дойдохме до заключение, че действително има грѣшка при поставяне на границитъ и намѣрихме, че това, за което се претендира отъ бистричани, е основателно.

Поради това ние намѣраме за нуждно да се раздѣли този яйлакъ на две равни части между жителитъ на с. Бистрица и с. Баланово. И въ този смисълъ взехме решение: гората въ мѣстността „Фенерка“, Бистришко землище, Дунишка околия, между граници: р. Мариславица, ливадитъ „Драгоча“, „Домузь дере“, височината „Фенерка“ и изворитъ на р. Мариславица, която, съгласно решението на XIX-то обикновено Народно събрание, III редовна сесия, 42 заседание отъ 27 януарий 1923 г., е дадена на жителитъ на с. Баланово, сжната околия, се раздѣли на две равни части между жителитъ на с. Бистрица и с. Баланово, като жителитъ на с. Бистрица получаватъ частта отъ къмъ р. Мариславица, а жителитъ на с. Баланово — отъ къмъ „Домузь дере“. Граничната линия да се постави така: отъ склона на „Домузь дере“, гдето се пресича съ „Драгоча“, къмъ „Фенерка“, отъ тамъ къмъ „Чочулешия камъкъ“, отъ тамъ права линия на изворитъ на р. Мариславица. По такъвъ начинъ източната частъ се дава на Бистрица, а западната частъ се дава на с. Баланово.

Ние мислимъ, че съ това решение ще се задоволятъ справедливитъ претенции на бистричани и на балаповчани, които бѣха на самото мѣсто и доброволно се съгласиха да се постави тази гранична линия между тия две села, за да

се тури веднажъ завинаги край на споровѣтъ по между имъ.

Въ такъвъ смисълъ комисията взема решение и азъ моля Народното събрание да одобри това решение, за да се тури край на разправиятъ между тия две села.

**П. Деневъ** (р): Г. докладчикъ! Това решение на Народното събрание, което се визира въ Вашия докладъ, е решение взето по пътя на прошенията ли?

**Докладчикъ З. Кръстевъ** (д. сг): Да, взето е по пътя на прошенията. То е взето отъ XIX-то обикновено Народно събрание, III редовна сесия, въ 42-то му заседание, отъ 27 януарий 1923 г., съ което едната частъ отъ това мѣсто, която отстои източно отъ „Фенерка“, се дава на Бистрица, а западната частъ се дава на Баланово.

**П. Деневъ** (р): Ако това е решение на Народното събрание, което има силата на законъ, тогава не можемъ да го отменимъ по този пътъ.

**Докладчикъ З. Кръстевъ** (д. сг): Не, ние правимъ само една поправка.

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ**: Които сж съгласни съ решението на комисията тѣй, както е изложено въ отпечатания списъкъ подробно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XII поредатъ № 3.

**Докладчикъ З. Кръстевъ** (д. сг): Подадена е молба отъ Стоянка П. Мишайкова, въ която просителката излага следното: (Чете) „Отъ приложенитѣ тукъ: 1) удостоверение № 2.442 отъ 4 декемврий т. г., издадено отъ V районно кметство; 2) удостоверение № 18.889 отъ 8 декемврий н. г., издадено отъ Дирекцията на държавнитѣ дългове, се вижда: а) че съмъ вдовица безъ никакви имоти, освенъ една малка инвалидна пенсия за убития ми въ войната синъ, подпоручикъ Борисъ Мишайковъ, безъ ничья друга помощ, тѣй като нѣмамъ други живи деца; б) че покойниятъ ми съпругъ Петъръ Мишайковъ е заслужилъ на народа си, за което Народното събрание му е отпуснало народна пенсия; в) че двамата ми синове сж станали жертва за свободата на родината си: единиятъ — Романъ П. Мишайковъ — още като ученикъ въ VII класъ при Софийската гимназия отива четникъ съ четата на Николай Дечевъ въ Македония и пада убитъ на 6 априлъ 1903 г. въ борба съ турската войска на планината „Готенъ“ за свободата на Македония, а другиятъ ми синъ Борисъ П. Мишайковъ пада убитъ въ балканската война. Онеправдана отъ сѣд-

бата, която ме лиши отъ всичко най-мило и драго на свѣта — двамата ми леветъ синове — азъ останахъ на старини немилъ-недрага да оплаквамъ злата имъ орсия въ най-голтѣма нѣмотия“. Накрая моли да ѝ се отпусне еднократна помощ или народна пенсия. Приложени сж всички документи, отъ които се вижда, че действително г-жа Мишайкова е имала двама синове, че мъжътъ ѝ получавалъ народна пенсия и че се намира въ крайно окаяно положение.

Изпитихме преписката въ Министерството на финанситѣ и то отговори: (Чете) „Врѣща се въ канцеларията на Народното събрание съ мнение, че при възможностъ ще бѣде справедливо да се увеличи пенсията на просителката, която е отгледала достойни синове и е дала скъпи жертви за родината“.

Попеже ние не можемъ да увеличаваме инвалидната ѝ пенсия, решихме да ѝ дадемъ народна пенсия въ размѣръ на 6.000 л. годишно. Това е решението на комисията и моля Народното събрание да приеме това наше решение.

**Г. Данаиловъ** (д. сг): Тя е ослѣпнала вече.

**Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ**: Които сж съгласни да се отпусне на Стоянка П. Мишайкова, отъ гр. София, народна пенсия въ размѣръ на 6.000 л. годишно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Г-да! Ще пристѣпимъ къмъ опредѣляне дневния редъ за утре.

Председателството предлага следния дневенъ редъ:

Трето четене законопроектитѣ:

1. Да не се събира отъ локомотивния персоналъ по българскитѣ държавни желѣзници обезщетение за изразходвани повече материяли и пр.
2. За измѣнение чл. 3 отъ закона за сѣдебнитѣ марки.
3. Първо четене законопроекта за изчезналитѣ военни и граждански лица презъ време на последнитѣ войни и смутове.

Второ четене законопроектитѣ:

4. За насърчение строежа на селскостопанскитѣ сгради.
5. За задълженята на с. Лѣджене по поводъ постройката на желѣзно-пѣтната линия Сарамбей-Лѣджене.
6. За допълнение закона за данъка върху приходитѣ на лицата и дружествата.
7. За държавенъ контролъ върху частнитѣ застрахователни предприятия.
8. Докладъ на прошетарната комисия.

Които приематъ този дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 16 ч. 40 м.)

Подпредседателъ: **Д-ръ Б. ВАЗОВЪ**

Секретаръ: **Г. МИТОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

	Стр.		Стр.
<b>Отпуски, разрешени на народните представители:</b> Георги Пенчевъ, Йорданъ Славовъ, Владимиръ Начевъ, Крумъ Славовъ, Димитъръ Мангърровъ, Тончо Велиновъ, Стапчо Стояновъ и Минчо Дилановъ . . . . .	799	стойница на малолѣтнитѣ наследници на покойния и съпругъ Георги Анакиевъ Мирчовъ, отъ с. Клисура, Горноджумайска околия, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 20.000 л. . . . .	800
<b>Законопроекти:</b>		4) Дрончилова Мария Т. З. отъ гр. София, майка на покойния професоръ Крумъ Дрончиловъ — отпуща ѝ се еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 20.000 л. . . . .	801
1) за изчезналитѣ военни и граждански лица презъ време на последнитѣ войни и смутове (Съобщение) . . . . .	799	5) Гана П. Иванова, бивша народна учителка, отъ гр. Ст.-Загора, отпуща ѝ се еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 10.000 л. . . . .	801
2) за измѣнение на чл. чл. 69 и 70 отъ закона за народното просвѣщение (Предложение на народния представителъ Г. Пенчевъ) (Съобщение) . . . . .	799	6) Бистрица с., Дупнишка околия, отъ жителитѣ — Гората въ мѣстността „Фенерка“, Бистришко землище, Дупнишка околия, между граници: р. Мариславица, ливадитѣ „Драгоча“, „Домузъ-дере“, височината „Фенерка“ и изворитѣ на р. Мариславица, които съгласно решението на XIX-то обикновено Народно събрание, III редовна сесия, 42. заседание, отъ 27 януарий 1923 г., е дадена на жителитѣ на с. Баланово, същата околия, се раздѣля на две равни части между жителитѣ на с. Бистрица и с. Баланово, като жителитѣ на с. Бистрица получатъ частта откъмъ р. Мариславица, а жителитѣ на с. Баланово — откъмъ „Домузъ-дере“. Граничната линия да се постави така: отъ склона на „Домузъ-дере“, гдето се пресича съ „Драгоча“, къмъ „Фенерка“, отъ тамъ къмъ „Чочулестия камък“, отъ тамъ права линия на изворитѣ на р. Мариславица . . . . .	801
3) за измѣнение чл. 203 отъ закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ (Трето четене) . . . . .	799	7) Мишайкова Стоянка П., отъ гр. София — отпуща ѝ се народна пенсия въ размѣръ на 6.000 л. годишно . . . . .	802
4) за измѣнение и допълнение на закона за военнитѣ лица, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“ бр. 62 отъ 20 юний 1924 г. (Второ четене) . . . . .	799		
5) за измѣнение чл. 3 отъ закона за сѣдебнитѣ марки (Второ четене) . . . . .	800		
<b>Прошения отъ:</b>		<b>Дневенъ редъ за следующето заседание . . . . .</b>	<b>802</b>
1) Евстатиева Евдокия, отъ гр. София — опрошава се на наследницитѣ на покойния Георги Евстатиевъ, художникъ, отъ гр. София, сумата 6.390.88 л. дължими данъци и глоби за 1921—1923 г. . . . .	800		
2) Трайкова Драгана, родомъ отъ с. Горна Тополица, Прокупленска околия, Моравско, живуща въ гр. София — отпуща ѝ се еднократна държавна помощъ въ размѣръ отъ 15.000 л. . . . .	800		
3) Анакиева Марийска Георгиева, отъ с. Клисура, Горноджумайска околия — отпуща се на Марийка Георгиева Анакиева, за нея и като на-			